

weight loss suggests a heavier winter mortality among females, which is, in fact, supported by the low proportion of females among adults (birds over 1 year old) ringed or controlled at a nearby feeding place in 1971–77 (58.5 ♀♀:100 ♂♂, against 93.5 ♀♀:100 ♂♂ among juveniles). The great inter-individual differences in the overnight loss of weight may be due to differences in the physiology, thickness of the plumage and condition of the birds, possibly also in the quality of the food consumed the preceding day.

The author recommends further investigations with larger samples of birds, repeated weighings of the same individuals in the course of the winter, and notes of the outer temperature and the roosting place. In addition, attention should be paid to the roosting habits of the Willow Tit, Crested Tit and Coal Tit, which do not seem to use nest-boxes.

Talitiaisen poikanen kirjositsepon pesässä

ANTERO JÄRVINEN & MIKKO PRYL

Havaitimme 4.6.1976 Vantaan Silvolassa 6 kirjositsepon munaa sekä talitiaisen munan linnunpöntössä, joka oli 16.5. ollut tyhjä. Myöhemmin kirjositsepponaaraan todettiin hautovan munia. Pesässä oli 18.6. 2 kirjositsepon munaa sekä 5 3–4 vrk:n ikäistä poikasta. Kim Vinari havaitsi 26.6. pesässä 4 kirjositsepon poikasta ja 1 talitiaisen poikasen. Poikasten höyhenpuku oli hyvin kehittynyt ja ne olivat kaikin puolin hyväkuntoisia; kirjositseppoparikunta varoitteli lähistöllä. Pesässä oli 4.7. vain 2 kirjositsepon vesimunaa.

Tutkimme Silvolassa kololintuja kyseisenä keväänä, jolloin osa talitiaisista hylkäsi pesänsä. Tapaus selittyneekin siten, että talitiainen oli hylännyt pesänsä kesken muninnan ja muninut munanjohtimessa olleen munansa kirjositsepon pesään. v. HAARTMANIN (1969; Comm. Biol. Soc. Sci. Fennica 32:1–187) mukaan molempien lajien haudonta-ajat ovat lähes yhtä pitkät. Sen sijaan talitiaisen pesäpoikas-aika on 3 vrk pitempi kuin kirjositsepon. Mahdollisesti kirjositsepon poikaset ovat pesästä lähtiessään ”houkutelleet” myös talitiaisen poikasen jättämään pesän tavallista aikaisemmin.

Kirjallisuus

- HAFTORN, S. 1951: En undersøkelse over vektvariasjoner i vinterhalvåret hos kjøttmeis (*Parus m. major* L.). (Summary: An investigation on weight-variations of the Great Tit, *Parus m. major* L.) — Fauna 4:83–91.
- HAFTORN, S. 1972: Hypothermia of tits in the arctic winter. — Ornis Scand. 3:153–166.
- HAFTORN, S. 1976: Variation in body weight, wing length and tail length in the Great Tit *Parus major*. — Norw. J. Zool. 24:241–271.
- HALTTUNEN, E., P. HELLE & V. KAUPPINEN 1974: Talitiaisen *Parus major* talvipainosta Keski-Suomessa. (Summary: On the winter body weight of the Great Tit in central Finland.) — Lintumies 9:33–39.

Eri tialislajien väliset sekapesyeet ovat melko yleisiä (LÖHRL 1964; Vogelwelt 85:181–188). Systemaattisesti toisistaan kauempana olevien lajien sekapesyeet ovat jo harvinaisempia ja onnistuvat yleensä huonosti eripituisten haudonta- ja pesäpoikasajkojen vuoksi. BUSSE & GOTZMAN (1962; Acta Ornithol. 7:1–32) mainitsevat 23 sekapesyettä, joissa isäntinä olivat kirjositseppo, kottarainen, pikkuvarpunen sekä tali- ja sinitiaainen ja tungettelijoina kirjositseppo sekä tali- ja sinitiaainen. Kerran sinitiaisen todettiin munineen jopa 3 munaa 7-munaiseen kirjositsepon pesään. v. HAARTMANIN (1969) mukaan eräästä kirjositsepon pesästä lähti lentoon kirjositsepon poikasten lisäksi 1 varpusen poikanen.

Summary: A Great Tit chick in the brood of the Pied Flycatcher

In the summer of 1976, a pair of Pied Flycatchers *Ficedula hypoleuca* near Helsinki successfully raised a brood comprising their own four young and a chick of the Great Tit *Parus major*.